

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 66.

Krainburg, den 23. August 1944.

4. Jahrgang

Sovjetska sodobnost v zrealu izpovedb vojnih ujetnikov:

»Stalinova burka«

Boljševiška zavezniška zvestoba — židovski lažnivi maneuver

NSK. V zgodovini razvoja sovjetske moči razvijajo diplomatske maskarade na Daljnem vzhodu, na Zapadu, pa tudi v prekomorskih ozemljih, kakor ravno sedaj v Ameriki in Angliji, temeljno mesto za uresničanje boljševiškega svetovnega gospostva. Kakor pač zahteva politična ali gospodarska smotnost, ima »sovjetski diplomat« pri takih »predstavah«, pri katerih mora zastopati »zunanjepolitično« linijo Kremlja, danes ta, jutri spet drugi kostum. Pod temi krinkami, ki se čisto svetohlinsko imenujejo »pakt o prijateljstvu«, »gospodarski odnosi« ali tudi »vojaška zveza«, se skriva pravi obraz boljševizma, židovsko-boljševiške svetovne nevarnosti.

Angleški časopis »The Nation« z dne 1. aprila 1944. l. pride glede tega do vseakor uvidevnega, četudi poznega spoznanja, kakšna je »taktika sovjetske zunanje politike«, in pravi: »Najbolj priljubljena tehnika Sovjetov je mistifikacija. Ta ima to prednost: poskrbi za to, da ima svet posebno rad besede in dejanja Kremlja. — Potem je taktika »finske kopeli«, nenadnega pretika z vročega na mrzlo in narobe. V prvem hipu razgreje Kremlj naše diplomate z najogljivejšimi obljubami. V prihodnjem hipu pa jih že postavi pod prho ledenomrzel vode. — Moti navada Sovjetske zveze, da občasno udari svoje prijatelje. Na kmečki in včasih otročji način jo Sovjeti radi zagodejo svojim dostojnim zaveznikom.«

Politiki v Londonu in Washingtonu pa se bodo vsak dan vedno bolj čudili, kako jih »Stalinova burka« korak za korakom onemogoča. Najnovejši dogodki v Italiji, ki so jo zasedli Angloamerikanci in Angleži in ki jo politično vodijo boljševiki, so solski primer ekspanzije sovjetske oblasti ne oziraje se na »prijatelje« in »sopogodbence«.

Pogodbe in zveze imajo za Sovjete samo toliko časa »pomen« in »veljavost«, dokler služijo politiki Kremlja od danes do jutri. Pojma poštenje in zvestoba sta črtana v svetu »sovjetske diplomacije«. Nadomešča jo jih premeteni triki židovskih lopovov.

Nemška protipremikanja pred mejo Ostpreužna:

Sunek v sovjetsko zbiranje

Divizija oklopniških grenadirjev »Großdeutschland« nastopi v boju.

Posebno poročilo PK.

rd Na Vzhodu, avgusta meseca 44 (FS) Na potu v naredni položaj smo se ta popoldan v avgustu peljali skozi neko mejno mesto v Ostpreužnu in potem skozi neko mesto v Litvi. Vroč je bil ta dan žetve, sonce je bleščelo migljalo nad zreliimi pšeničnimi polji. Vzdušje široke asfaltirane ceste, ki jo obdajajo lipe, so nam mahali in nas pozdravljali vzhodnopruski kmetje. Kakor leteči ogenj se je te dni po mestih, vaseh in zelo oddaljenih kmetijah razširila vest, da se je že zdaj izpolnila Führerjeva pred kratkim dana beseda. Novi odredi čet so se bili iz domovine prijavili, da ojačijo vzhodnoprusko mejo; druge, preskušene bojne enote so stavile to blagoslovljeno zemljo pod zaščito svojih zmage vajenih orožij. »Großdeutschland«, najljubša divizija nemškega naroda, je bila med njimi. In zdelo se je, kakor da je odličenemu, ker velikokrat ogroženemu mejnemu narodu preko noči zraslo drugo srce: viharno vesel je pozdravljaj dolge kolone oklopnjakov in vozil tja preko meje.

Odhod iz kratkega prebivalstva

Globoko ganjeni so doživeli velikonemški prostovoljci, ki jim namenjeno manifestacija »poštovanja«, ki je prihajala iz čista hvaležnosti njihovih lastnih bratov in sester. Tam preko, na litvanskih tleh, pa jih je čakala druga slika, ki jih je presenetila. Kajti bilo je nekaj novega zanje: zraven v pesku so rila kolesa lesenic litvanskih kmetov nabito polnih imetka iz njihovih kmetij. Peljali so se v isti smeri, proti vzhodu, domov v svojo domovino. Da, da, tudi ti, inozemci so bili premagali strah pred sovjetskim valjarjem. Govorili so o tem med seboj in nam to potrdili, ne da bi jih morali mi vprašati o tem. Tudi oni so videli na novo pripeljane divizije oklopnjakov, in njihovo zaupanje v le-te je premagalo njihov strah pred vsemi boljševiški grozotami in nevarnostmi vojne, ki je prišla neposredno na njihova polja. Sredi našega zbiranja, še preden so bili spregovorili oklopnjaki in naskočili grenadirji in strelci, so odinili iz svojega kratkega prebivalstva in se vrnili v svojo domovino.

Eni izmed boljševiških udarnih armad se je bilo posrečilo, zabiti nevaren klin blizu vzhodnopruske meje. Da ga odstrani, je bila

To dejstvo osvetljuje nedvoumno in potrjujejo v teh dneh izpovedbe sovjetskih v vojni ujetih častnikov. Celó sovjetskemu narodu torej ni ostalo prikrito »komedijanstvo« zunanje politike boljševikov alias Molotovov njegovih židovskih drugov Litvinova, Majskega, Losovskega in tovarišev. — »Pogodba o prijateljstvu z Nemčijo je bila komedija«, pravi poročnik Konstantinov M. T. »in med pogodbeno dobo smo imeli občutek kakor da je vojni aparat še prizadevneje razgiban kot poprej. Mrzlično smo se oboroževali, in vsak je vedel — samo proti Nemčiji!«

Moskovska aliansa z New Yorkom in Londonom sovjetskemu državljanu in vojaku tu di ni verodostojna zveza. »Da nam Anglija in Amerika ne pomagata iz ljubezni, ve pri nas vsak«, izpoveduje armenski sovjetski poročnik Rukhjan A. O. »kajti ni misliti na zvezo komunizma s kapitalizmom, če bo enkrat konec te vojne.« — Nek drugi sovjetski častnik odkrito pove prave namene boljševiških pogodb z besedami: »Anglija je gnezdo starih tradicij, ki lahko samo motijo tako revolucijo, kakršna je boljševiška. Na zanašamo se na to, da se bo Anglija odrekla svoji kapitalistični strukturi. Kapital je njena edina surovina. Zato jo bomo porušili!«

Vojaška ali gospodarska »prijateljska zveza« s Sovjetsko unijo se je že od nekdaj izkazala kot diplomatski sleparski maneuver največjega sloga. Moskovska »politična pisarna« je doslej vedno znala, napasti tega ali onega »sopogodbence« o pravem času od zadaj, da je potem na zunan lahko prikazala, da Sovjetov ne zadene križda, če so postale neizogibne in potrebne kakšne spremembe v diplomatskih odnosih. »Zunanje politična linija« Sovjetov pa je in ostane židovsko-boljševiška svetovna revolucija. Uresničiti jo je cilj sovjetske »diplomacije«, tega zločinskega orodja v rokah židov. Nemčija je pravočasno nastopila zoper sovjetsko taktiko »finske kopeli«, da obvaruje Reich in s tem Evropo pred poginom po boljševiški svetovni revoluciji.

Richard Schierloth.

»Panther« proti »Shermanu«

Ob robu neke ceste so se pripeljali »Pantherji«. Dobro prikriti začnejo obstreljevati vedno znova brez uspeha prihajajoče ameriške oklopjake tipa »Sherman«
(PK-Aufnahme: Kriegsbericht Mielke, Sch., M.)

Anglija in socialna pravičnost

»Nekaj mora biti gnilega v tem sistemu.« Lloyd George »Better Times« 1910. str. 6.

Vremensko stanje britanskih vojn je že dolgo brez velikega truda razvidno po taktičnih manevrih tistih domačih vodstvenih kategorij, ki so že iz časov Cromwella vedno zatirale, da določajo političen sistem atoka. Vedno ko se na političnem obzorju Anglije prične oblačiti, odkrijejo londonski plutokrati svoje socialno srce. Toda ko se jim je zdelo, da je kriza premagana, so zelo hitro pozabili, kar so pred kratkim z velikim propagandnim vpitjem obljubili. V nobenem času se ne pokaže britanskemu narodu toliko Potemkinskih vasi s socialnimi fasadami kakor v vojni. Naenkrat rabijo plutokrati vojni hujskači pomoč in dobro voljo tistih, za katere se v mirnih časih niso brigali in ki so jih smatrali samo za nujno zlo. Končno so le široke množice, ki imajo »čas«, da krvave za plutokrate in v tovarnah izdelujejo vojni material, da se povečajo tečajji in da lahko oboroževalne tvrdke — pri katerih so angleški državniki tako vidno udeleženi s paketi delnic, — obdržijo svoje milijonske dobičke.

Metoda, da se s socialnimi obljubami pridobi pomoč in naklonjenost širokih mas, se je pri Angležih že skozi rodove načrtno vezala. Socialno politične reforme so spadale tudi v prvi svetovni vojni k povojnim načrtom britanske vlade. Ko je leta 1917. davilen prijem nemških podmornic zadal Angležem mnogo opravka, je Lloyd George krošnjari pri prebivalstvu, da bi organiziral otok s patetičnim izrekom: »A place fit for heroes« (da bi otok postal bivališče junakov). Po dokončani vojni je ostala od teh lepih be-

sed za prevarano britansko delavstvo samo revščina in beda.

Ni prav nič slučajnega, da je britanski minister za obnovo lord Woolton komaj 14 dni pred začetkom invazijske pustolovščine objavil belo knjigo, ki ima značilen naslov »načrt za preprečenje množinske brezposelnosti po vojni.« V kolikor trša in neizprosnejša postaja vojna za londonske igralce na srečo, toliko bolj snubijo delavstvo. Tudi Churchill, ki mu je še pred kratkim ušlo v londonskem govoru v Mansion House tipično priznanje: »Jaz sem bil vedno hud nasprotnik socializma«, sedaj drzko zatiruje, da predvideva njegov vladni načrt — seveda šele po vojni — velikopotezno obnovo od »zibelke do groba«, ki bi obsegala celokupno nacijo.

Ne glede na to, da predvideva ta nova izdaja plutokratskega stremljenja, poneumiti ljudstvo, celó v primeru, da bi se uresničila, samo neznaten odris v Nemčiji že davno pred vojno izdanih socialnih reform in da tudi Wooltonov načrt prerokuje neko brezposelnost v povojni Angliji, ki se pač ne more odvrniti, je pač pokazala žalostna usoda Uthnattovega odbora in predvsem skromnega Beaveridgejevega načrta svetu, da demokracija Anglija pač ni voljna, da bi samo malo premisljevala. Vsi ti v veliko propagando izloženih oken v tu- in inozemskem časopisju pokazani socialni napadni načrti so bili napravljeni v času vojaških neprimlik in bodo, kakor hitro bo to dovolil vojaški položaj, spet vrženi v birokratski koš za papir.

Stršno obubožanje mnogih milijonov industrijskih delavcev in rudarjev, nepopolnivo siromasti otrok v rudarstvu, gnus vzbujajoča stanovanja v velemestih, v katerih živijo nadaljnji milijoni človeka nevredno življenje, zaostale naredbe za varstvo ljudskega zdravja, pomankljiva zaščita mladine in končno popolnoma nezadostno javno skrbstvo so bile že vedno temelji kapitalistično-plutokratskega principa vladanja v Angliji. Celó britanska cerkev se ne boji, da se v tem primeru izjavi solidarno z liberalistično-aristokratsko hijeno profita. Že leta iztiskajo cerkveni poslovni pooblaščenici iz siromašnih stanovanj industrijskih mest velikanske najemnine, ne da bi pri tem pomislili na katastrofalne stanovanjske razmere. Končno so slumi že več rodov za britansko visoko cerkev zelo dobičkonosen posel.

Ceprav je politično-moralni razred zastavljal vse sile, da bi prikril lastno sramoto, pokažejo že ti mali namigi, da je »napredna država«, ki bi nam rada postala učitelj in vzgojitelj na vseh področjih, v resnici najbolj zaostala država na svetu. Britanski politiki naj hvalijo svoje »socialne« ideje: Mi vemo — in angleški delavec tudi počasi razume, da hočejo s tem prikriti samo svojo lastno blaginjo. Še danes je britansko časopisje preporno poročilo očitvecev o socialni zmedi. »Več sto žen in otrok angleških vojakov je izpostavljenih smrti za lakoto, ker ne dobe nobene podpore«, stoji v nekem dopisu, ki ga je list »Daily Herald« šele pred kratkim objavil. Britanski vojak si lahko že danes naslika svojo usodo v povojni Angliji, če bere tekoča poročila o bridki usodi svojih odpuščenih tovarišev. To je hvaležnost kapitalistično-plutokratske domovine! Od britanskega publicista Philipa Gibbsa

Pomorjeno mesto

Brezobzirna in nestisljiva razdeljanja severnofrancoskih mest po Anglo-Amerikancih povzročajo med domačim prebivalstvom neštivilne žrtve. Tu tava eden izmed malega števila preživelih prebivalcev nekega normanskega mesta zbežan med ruševinami. Ne more več najti prostora, na katerem je nekoč stala njegova hiša. Anglo-ameriški osvoboditelji so njegovo domovinsko mesto spremenili v kup razvalin
(PK-Aufnahme: 44-Kriegsbericht Mielke, Sch., M.)

ZRCALO ČASA

Ko se po krepitvi, z izvlečki smrekovega igličnega pripravljene kopeli zopet počuti silajno razpoložen in mikavno vesel. Samo zdravje ga je. Kottenkamp si ne more kaj, da ne bi vprašal, kako je to prav za prav, da ni bolan.

Na Vzhodu so Sovjeti razširili svoje velike napade sedaj tudi na južni odsek. Z močno uporabo bojnih letalcev so prešli v napad južno od Tiraspolja in severozapadno od Jasija. V obeh odsekih se vrše srditi boji. V Karpatskem predgorju jugozahodno od Mielca, v mostiščih ob Visli, zapadno od Baranova, zapadno od Lublina in jugovzhodno od Varke smo po trdem boju odvrnili ali prestregli boljševiške napade. Severovzhodno od Varšave smo v globini svojih položajev prestregli prodorne napade Sovjetov v smeri proti Bugu. Južno od Wilkowschken in pri Schaken še trajajo trdi obrambni boji. Na Letonskem so odredili nemških oklopnjakov sunili preko Tuckuma in zopet vzpostavili začasno zgubljeno zvezo z odredi vojske, ki se bojujejo v Kurlandu. Nek odred nemške mornarice in

Vtem ko se spušta noč prvega napadnega dne naše divizije na ogroženo vzhodno mejo Reicha, govorje orožja svoj trdi jezik še naprej. Dotlej se niso bili niti sumarično po pisani niti sovražnikovi uletniki niti njegovih mrtvi, niti bogati plen vojnega materiala. Pa najsi bodo te številke še tako velike, danes imajo manjši pomen. Vajnejši je dokaz, ki ga je bila divizija »Großdeutschland« tu kaj ob vratih Reicha jasno doprinesla vsemu svetu: moč vojske je nezlomljena, vzhodnopruska zemlja mora ostati nedotaknjena.

Po uspešni emisiji velikega posojila mesta Milana v višini 1 milijarde lir, ki je bilo izvršeno v marcu letošnjega leta, je sedaj tudi mestna občina v Genovi razpisala posojilo v višini 400 milijonov lir. Kakor pri milanskem posojilu znaša tudi pri genovskem obrestna mera 4%. Posojilo bo teklo 35 let, amortizacija pa se bo pričela 1. januarja 1950. Emisijski tečaj znaša 480 lir za 500 lir nominala, kar nudi dejansko obrestovanje 5,34%.

Christa smrčič
Smrčeča žena je seveda pravo zlo.

»Res je, hoteli smo ga spraviti na dražbo-
se Susanne naenkrat znajde in si pri tem
skrivi polna sočutja ogledute ministrke

avrne svojo punčko s pol roke in s odtr-
animi nogami. Zavrne svojo raglo s njeni-

(Dalje prihodnja)

Agitation ohne Echo in den USA

ws. Lissabon, 22. August. (Eigenbericht.) Das Übermaß der Washingtoner Lügenagitation, mit dem man seit Jahren auf die amerikanische Bevölkerung einhämert, um sie zum Haß gegen Deutschland und zum Einsatz für die Kriegsziele Roosevelts aufzustacheln, hat, wie jetzt selbst in Washington und New York zugegeben werden muß, eine durchaus gegenteilige Wirkung erzielt. In der „New York Herald Tribune“ beklagt sich der USA-Journalist William Shirer, der mehrere Jahre hindurch als USA-Korrespondent in Berlin tätig war, über die Gleichgültigkeit seiner Landsleute gegenüber der eigenen amerikanischen Agitation. Er wirft den Amerikanern dabei erbittert vor, daß sie nicht einmal die Bücher der früher in Deutschland tätig gewesen amerikanischen Korrespondenten lesen oder wenn sie sie einmal in die Hand nehmen, ihnen keinerlei Glauben schenken. Überall in den USA bemerke man in der Bevölkerung eine sehr starke Abneigung und Nichtachtung für die amerikanische Propaganda.

Prof. Townsend von der Universität New York, der von Shirer über die Reaktion der USA-Propaganda auf die amerikanischen Studenten befragt wurde, erklärte, daß alle seine Studenten diesen propagandistischen Anstrengungen der USA-Regierung gegenüber nur Apathie und äußersten Zynismus zeigten. Das Ausmaß an Lügen, die in den letzten Jahren in den Zeitungen, im Rundfunk und nicht zuletzt in amerikanischen Anzeigen in Erscheinung getreten waren, hätten die amerikanische Jugend dahin gebracht, daß sie praktisch heute gar nichts mehr glaube.

Gördeler verhaftet

Berlin, 22. August. Bei der Fahndung nach dem flüchtigen Oberbürgermeister a. D. Dr. Karl Gördeler wurde festgestellt, daß er sich u. a. bei dem Rittergutsbesitzer Kraft Freiherr von Palombini auf dessen Besitzung in Rahnsdorf, Kreis Torgau, Regierungsbezirk Merseburg, einige Zeit verborgen gehalten hat. Die Eheleute Palombini, die Gördeler in besonders raffinierter Form vor den Polizeibeamten versteckten, obwohl ihnen bekannt war, daß Gördeler zu dem Kreis der Attentäter des 20. Juli gehörte, sind sofort verhaftet worden. Die Besitzungen des Palombini werden zugunsten des Reiches eingezogen. Außerdem haben beide hohe Strafen zu erwarten.

Deserteur Lindemann gesucht

100.000 Reichsmark Belohnung ausgesetzt
Berlin, 22. August. Gesucht wird der Deserteur Fritz Lindemann, geboren am 11. April 1894, zuletzt wohnhaft gewesen in Hamburg. Lindemann hat sich an den Vorbereitungen zum Attentat auf den Führer am 20. Juli beteiligt.

Personsbeschreibung: Etwa 1,80 Meter groß, schlank, straffe Haltung, ovales Gesicht, seitlich geschneiteltes dunkles Haar, hohe Stirn. Trägt vermutlich gut sitzenden zweifarbigen grauen Anzug. Angaben jedweder Art, die zur Ergreifung des Täters dienlich sind, nimmt jede Polizeibehörde entgegen. Wer den Flüchtigen irgendwie unterstützt oder von seinem jetzigen Aufenthaltsort Kenntnis hat und ihn nunmehr nicht unverzüglich bei der Polizei meldet, hat schwerste Strafe zu erwarten. Die Bildnachrichtbüros geben ein Bild des Lindemann aus.

Dr. F. J. Lukas

Deutsch für Fortgeschrittene

26. Stunde für Fortgeschrittene Der teure Zahnarzt

Ein Hammerschmied¹ hatte schon eine ganze Woche einen hohlen² Zahn³, der ihm höllisch⁴ weh tat. Die ganze Nacht hatte er an dem vermalediten⁵ Zahn herumgedrückt⁶, heißen⁷ Schnaps darauf geschüttet⁸ und andere Mittel⁹ probiert¹⁰ — aber alles war umsonst¹¹, der Schmerz¹² hielt an. Seitdem der alte Zahnarzt Müller vor 1½ Jahren die Augen zugetan hatte, gab es weit rundum niemanden, der Zähne ausziehen konnte. Endlich ließ sich ein neuer Zahnarzt im Städtchen¹³ nieder, und gleich am andern Morgen — es war kaum ordentlich¹⁴ Tag, rannte¹⁵ unser Hammerschmied zu ihm und wies ihm seinen hohlen Zahn. Der Doktor meinte¹⁶: »Mit dem Burschen werden wir nicht lange Federlesen¹⁷ machen, griff¹⁸ nach einer Zange¹⁹, faßte²⁰ damit den Zahn, und — rupp²¹ war er draußen. Der Hammerschmied war hell-froh²², daß er den Bösewicht²³ los war und fragte²⁴ den Doktor, was er schuldig²⁵ wäre. »Drei Mark!« antwortete dieser. »Was?« sagte der Hammerschmied, »Drei Mark für den kleinen Ruck? Das ist recht teuer²⁶! Der selbige²⁷ Doktor Müller hat nur fünfzig Pfennige genommen²⁸ und hat einen dafür eine Stunde lang in der Stube²⁹ herumgezogen³⁰. Das war doch was fürs Geld!«

- 1 teuer — drag
- 2 Zahnarzt, der — zobni zdravnik
- 3 Hammerschmied, der — kovač
- 4 hohl — votel
- 5 Zahn, der — zob
- 6 höllisch — peklensko
- 7 vermaledit — prešmentan
- 8 herumdrücken — stiskati
- 9 heiß — vroč
- 10 Mittel, das — sredstvo
- 11 probieren — poskušati

Provokationen Roosevelts bereits 1938

Kriegsschuld des USA-Präsidenten von amerikanischer Seite eingestanden

ws. Lissabon 22. August. (Eigenbericht.) In der New-Yorker Zeitschrift „Colliers“ veröffentlicht der bekannte USA-Journalist Hugh Gibson, der als einer der bestunterrichteten Kommentatoren der Vereinigten Staaten bekannt ist, höchst aufschlußreiche Eingeständnisse, in denen von amerikanischer Seite mit aller Eindeutigkeit bestätigt wird, daß Roosevelt bereits im Jahre 1938 bewußt auf einen Krieg mit Deutschland hinarbeitete und darum nichts unversucht ließ, um die deutsche Regierung und das deutsche Volk zu beleidigen und zu provozieren.

Gibson erklärt, daß im November 1938 von gewissen Kreisen in den USA die Forderung erhoben wurde, auf Deutschland in der Judenfrage einen Druck auszuüben. Roosevelt habe damals unter dem Vorwand dieser Forderung den USA-Botschafter in Berlin, Wilson, „angeblich zur Konsultation nach Washington zurückberufen“. Diese Maßnahme mußte sich, so weist der USA-Journalist nach, verhängnisvoll auswirken, denn gerade in dieser Zeit wäre der amerikanische Botschafter auf seinem Posten dringend notwendig gewesen. Nicht genug damit, habe die Rooseveltregierung jedoch der USA-Presse Mitteilungen zugehen lassen, in denen ausdrücklich betont wurde, daß die Zurückberufung Wilsons ein Ausdruck offizieller Verstimmung gegen Deutschland war.

Das Resultat dieses Vorgehens, so bemerkt der amerikanische Journalist, mußte es sein, daß Deutschland ebenfalls seinen Botschafter zurückberief, denn die deutsche Regierung konnte nicht einen ihr öffentlich vor der ganzen Welt verabfolgten Schlag stillschweigend hinnehmen.

Durch diese Zurückberufung Wilsons seien praktisch die Kontakte zur deutschen Regierung von amerikanischer Seite abgebrochen worden, und die USA seien, als 1939 der Krieg ausbrach, bereits praktisch zehn Monate lang ohne diplomatische Vertretung in Berlin gewesen. Es wäre nun, so unterrichtet Gibson, für die USA notwendiger denn je gewesen, wieder einen Botschafter in Berlin zu unterhalten, aber die USA-Regierung sei „hinsichtlich der Beendigung der Konsultationsperiode Wilsons und seiner Rückentsendung nach Berlin in einiger Verlegenheit gewesen, und weiter seiner wichtigen Arbeit nachzugehen, habe Wilson in Washington Dammern drehen müssen.“

Diese Eingeständnisse bestätigen klipp und klar, daß es bereits vor sechs Jahren ein feststehender Plan Roosevelts war, die Beziehungen zu Deutschland zu unterminieren und systematisch das amerikanische Volk zum Krieg gegen Deutschland aufzuhetzen.

Konzentration auf dem Gebiet der Presse

Bedeutende Einschränkungen ab 1. September für Front und Rüstung

Berlin, 22. August. Auch auf dem Gebiet der Presse werden ab 1. September bedeutende Maßnahmen durchgeführt, um Kräfte für die Wehrmacht bzw. Rüstung freizumachen, noch mehr Papier einzusparen und eine weitere Entlastung der Transportwege zu gewährleisten. In Verfolgung dieser Aktion wird wieder eine Reihe angesehener Blätter ihr Erscheinen einstellen müssen. Über die Maßnahmen informiert ein Artikel, den Reichsleiter Amann veröffentlicht.

Er stellt bei seinen Ausführungen den Grundgedanken in den Vordergrund, daß die Presse, die tagtäglich die Erfordernisse des totalen Krieges in ihren Spalten interpretiert, dies nur tun könne, wenn sie selbst auf ihrem Gebiet vorbildlich vorgehe. Der Rohstoffeinsparung dient eine Umfangsbeschränkung, die bereits seit Mitte August in Kraft getreten ist, und die für alle deutschen Zeitungen bis auf ganz wenige reichswichtige Blätter einen täglichen Umfang von vier Seiten wochentags und sechs Seiten sonntags ohne Rücksicht auf das Format festsetzt. Auch die Erscheinungshäufigkeit wird einer Beschränkung unterworfen. Alle bisher siebenmal erscheinenden Zeitungen bis auf sechs reichswichtige Blätter werden auf sechs maliges Erscheinen in der Woche übergehen. In den Städten, in denen noch zwei oder mehr Zeitungen erscheinen, werden diese, soweit es die Verhältnisse zulassen, und eine ins Gewicht fallende Kräfteersparnis erzielt wird, zusammengelegt.

So werden z. B. in Berlin die „Berliner Börsenzeitung“ mit der „Deutschen Allgemeinen Zeitung“ und der „Berliner Lokal-anzeiger“ mit der „Berliner Morgenpost“ vereinigt. Die „Berliner Volkszeitung“ wird eingestellt. Weitere Zusammenlegungen erfolgen in Wien, Hamburg, Hannover, Braunschweig, Bremen, Magdeburg, Essen, Düsseldorf, Köln, Karlsruhe, Stettin, Danzig, Königsberg, Münster, Bielefeld, Chemnitz, Augsburg und an anderen Plätzen des Reiches. Unter den Blättern, die bestehen bleiben,

finden sich die „Leipziger Neuesten Nachrichten“ und die „Schlesische Zeitung“.

Auf dem Gebiet der Illustrierten werden, um ein Maximum an Wirkung für den totalen Krieg zu erreichen, alle Illustrierten eingestellt, bis auf den „Illustrierten Beobachter“ und die „Berliner Illustrierte Zeitung“ mit Kopfgeldern in Hamburg, Köln, München, Stuttgart und Wien, die unter dem alten Titel weiter erscheinen.

Unter den Wochenzeitungen, die ihr Erscheinen einstellen, befinden sich die „Grüne Post“ und die „Post“. Weitere Einschränkungen sind auf dem Gebiet der Zeitschriften durch Einstellungen, Zusammenlegungen, Überprüfung der Umfänge und Verminderung der Erscheinungshäufigkeit vorgesehen.

Zusammen mit einer Reihe weiterer Einzelmaßnahmen auf dem Gebiet des Vertriebes, des Anzeigenwesens zeigen die schnellen und tiefgreifenden Entscheidungen, in welchem Umfang auch die Presse den Notwendigkeiten des totalen Krieges Rechnung trägt.

Die Brillanten für Model

rd. Berlin, 22. August. (Eigenbericht.) Wie die Deutsche Soldatenzeitung „Front und Heimat“ aus dem Führerhauptquartier erzählt, hat der Führer dem Oberfeldherr der Heeresgruppe Mitte, Generalfeldmarschall Model, als 17. Soldaten der deutschen Wehrmacht das Eichenlaub mit Schwertern und Brillanten zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes am 16. August verliehen. Die hohe Auszeichnung wurde dem Generalfeldmarschall vom Führer persönlich überreicht. Damit hat Generalfeldmarschall Model als zweiter Generalfeldmarschall der deutschen Wehrmacht nach Generalfeldmarschall Rommel die höchste deutsche Tapferkeitsauszeichnung erhalten.

Wann s' an Schnupftabak hättatn, schnupftatn s'n—.

10 Wörter, die Sie lernen sollen:

1. reichhaltig — obilen, bogat, izdaten, zrnat (zito)
2. reichlich — obilen, bogat
3. Reichsbank, die — državna banka
4. Reichtum, der — bogastvo, obilnost
5. reif — zreł, goden, dorasel
6. Reif, der — slana, ivje, srež; obroč, kolobar, obod
7. reifen; obroče nabiti; kolo poditi
8. reiflich — zreł, natančen
9. Reigen, der — kolo, rajalni ples
10. Reihe, die — vrsta, red, niz

und nun die Sätze dazu:

1. Das Essen war heute sehr reichhaltig. — Obed je bil danes zelo obilen.
2. Ich habe ihn für seinen Dienst reichlich entschädigt. — Za njegovo službo sem ga bogato poplačal.
3. Devisen können Sie in der Reichsbank kaufen. — Devize lahko kupite v državni banki.
4. Reichtum allein macht nicht glücklich. — Bogastvo samo ne napravi človeka srečnega.
5. Diese Birne ist noch nicht reif. — Ta hruška še ni zreła.
6. Heute nacht ist Reif gefallen. — Ponoči je padla slana.
7. Bei schönem Wetter reift das Obst schneller. — Ob lepem vremenu sadje hitreje zori.
8. Das müssen Sie sich reiflich überlegen. — To si morate natančno premisliti.
9. Die Kinder tanzen im Garten einen Reigen. — Otroci plešejo v vrtu kolo (rajalni ples — rajajo).
10. Wir stapfen in der ersten Reihe. — Stali smo v prvi vrsti.

Schnellsprechsprüchle

Volksgut

Konstantinopolitanischer Dudelsackpfeifer.

Zwischen zwei Zweigerln zwitschern zwei Zelslerl.

Zwischen zwei Zwetschenbäumen zwitschern zwei Spatzen.

Z' Scheibbs schneibts, z' Ybbs blizts.

In Ulm, um Ulm und um Ulm herum.

Es sitzen zwei Vogerl auf einem Baum, die sind braun. Der eine heißt Zirsch und der andere Birsch. »El, mein lieber Birsch,« sagte der Zirsch zum Birsch, »was macht denn unser lieber Zumidzirsch und die ganze Zirschische, Birschische, Zumidzirschische Freundschaft?«

Drei Bröckeln Speck und drei Speckbröckel sand sechs Speckbröckel.

Er hat s' zu sein' Speck' Bsteck rapät bestellt.

Der finnische Riegel

Welche Ziele will Moskau erreichen?

Von Harald Nietz — Helsinki

Die riesigen Landmassen des zaristischen Reiches stießen seit Jahrhunderten nach dem Westen, Süden und Osten zu den Weltmeeren hin, ohne zu einem Erfolg zu kommen. Die Binnenseen des Schwarzen Meeres und der Ostsee wurden erreicht, aber der Besitz Konstantinopels und damit der Ausgang zum Mittelmeer blieb dem russischen Imperialismus ebenso versagt wie der Durchbruch zum Atlantik. Im Fernen Osten beendete der russisch-japanische Krieg eine vielversprechende Entwicklung, noch ehe sie sich entfalten konnte.

Der Bolschewismus hat die expansionistische Politik des Zarenreiches aufgenommen, sobald er sich stark genug fühlte. Zu den traditionellen Machtmitteln der Politik fügte er die Waffe weltrevolutionärer Agitation und bolschewistischer Zersetzung. Es ist ihm vielfach gelungen, Europa und die asiatische Welt in Gärung und Unruhe zu versetzen; seine imperialistischen Expansionsziele hat er nicht erreicht. Der Ausgang zum Stillen Ozean ist verhältnismäßig bedeutungslos geblieben, die Zunahme des politischen Gleichgewichtes im Mittelmeerraum hat noch keine rechtmäßige Festsetzung an den Dardanellen erlaubt und den erstrebten Durchbruch zum Nordatlantik steht immer noch der finnische Sperrriegel entgegen.

Hier im äußersten Norden Europas ist der Kampf auf finnischem Boden seit fast Jahrtausenden hin und her gegangen. Im 16. Jahrhundert gelang es Moskau endgültig, am Weißen Meer Fuß zu fassen. Zu Anfang des 19. Jahrhunderts erreichten die Russen nach der Besetzung Finnlands die Tornio-Grenze. Der finnische Freiheitskampf des Jahres 1918 warf sie wieder bis in den karelischen Raum zurück. Der jetzige Krieg soll den Bolschewismus nach dem Willen des Kremls in diesem Abschnitt endlich in den Besitz der nordatlantischen Küste bringen. Militärisch sind die Sowjets nicht in der Lage gewesen, ihre Ansprüche durchzusetzen. Deutsche und finnische Truppen sperren den Bolschewisten nach wie vor den Weg nach Skandinavien. Die politischen Voraussetzungen für die Erreichung des Atlantikzieles dagegen scheinen heute günstiger als je zuvor. Es ergibt sich die groteske Situation, daß die skandinavischen Mächte unter anglo-amerikanischem Druck das Gebäude unterhöhlen, das sie davor schützt, eine Beute Moskaus zu werden. Insbesondere in Schweden scheint man der Meinung zu sein, daß eine Auslieferung Finnlands an die Sowjetunion die Bolschewisten bewegen würde, ihren Divisionen an der schwedischen Ostgrenze Halt zu gebieten.

Einer der Taschenspielerkniffe, deren sich die Bolschewisten dabei bedienen, ist die Schaffungswaise einer Sowjetrepublik Lappland. Die Lappen sind ein Splittervolk mongolischer, aber im übrigen ungeklärter Herkunft, die um die Zeitwende in Südfinnland saßen, von den einwandernden Finnen immer weiter nach Norden gedrängt wurden und heute jenseits der Baumwuchsgrenze mit knapp 30.000 Köpfen die nördlichen Teile Finnlands, Schwedens, Norwegens sowie die Kolahalbinsel bevölkern. Auch auf sowjetischem Gebiet siedeln viele Lappenstämme an der Murmanküste. Das Selbstbestimmungsrecht dieser teils sesshaften, teils nomadisierenden Volkssplitter muß erhalten, den bolschewistischen Drang nach Stützpunkten im Nordatlantik nahe der Nickelgruben Petsamos und nahe dem Erzgebiet von Kiruna zum Vorwand zu dienen. Es versteht sich von selbst, daß die Räterepublik Lappland nur ein vorübergehendes Gebilde sein würde. Zum Schutze dieses interimistischen Staatsgebietes würden sowjetische Divisionen in Harvik, Tromsö und am Nordkap erscheinen, Petsamo besetzen und bei passender Gelegenheit die nordschwedischen Erzgebiete okkupieren, ohne daß die Anglo-Amerikaner in der Lage wären, ihren bolschewistischen Verbündeten an der Durchführung dieser Aktion zu hindern, die sich letzten Endes nicht so sehr gegen den gemeinsamen deutschen Feind als vielmehr unmittelbar gegen England richtet und auch Moskau für den von unseren Gegnern bereits viel besprochenen „dritten Weltkrieg“ eine Ausgangsstellung schafft, die der britischen Insel bald teuer zu stehen kommen würde.

Die sowjetischen Pläne gehen aber noch weiter. Die gleiche Politik, die der Kreml durch die Unterstützung Titos und durch die Schaffung des polnischen „Befreiungskomitees“ in Moskau verfolgt, macht sich neuerdings auch in norwegischen Exilkreisen geltend. Die norwegische kommunistische Partei ist in England und den USA eifrig am Werk, die ohnehin schwache Position der Schattenregierung König Haakons völlig an die Wand zu drücken. Ihre Maßnahmen werden als kompromittierend in Grund und Boden kritisiert.

Die Ausschaltung der Emigrantenregierungen gehört zu einem Teil des bolschewistischen Programms, das bereits jetzt durchgeführt werden kann. Der Ausnutzung ihres ursprünglichen Hoheitsgebietes für den bolschewistischen Aufmarsch zur Auseinandersetzung mit England steht heute die deutsche Wehrmacht im Wege. Gelänge aber das bolschewistische Spiel, so würde ganz Europa zu einem großen Glacis für die bolschewistische Weltrevolution. Lappland und Norwegen spielen dabei nicht die kleinste Rolle. Wollen die europäischen Völker, will insbesondere Skandinavien davor bewahrt bleiben, ein Helotendasein unter der Fuchtel Moskaus zu führen, so muß der finnische Riegel weiter erhalten und weiter verstärkt werden.

Napoleon in Evropa / Zgodovinsko premišljevanje

Komaj kakšno drugo veliko zgodovinsko osebnost so presojali tako različno, da, tako nasprotujoče kakor tistega Napoleona di Buonaparte iz Ajaccija na Korziki, ki je izoblikoval vso zgodovinsko dobo in ki je kot vojni upravljač in vojskovodja, kot državnik, organizator in zakonodajalec do danes zapustil jasne sledove svojega življenjskega dela. Leto za letom so vestna raziskovanja dodala sliki Napoleona nove poteze in odstranila stare predsodke.

Ce je bilo šele v naših časih ugotovljeno, da je Napoleon imel nedvoumno v sebi lombardsko kri, da je kakor tudi Cavour in Garibaldi (Gerebaldi) v sebi zedinil romantizem in germanstvo, je to samo dozvedno nevažno. Za tolmačenje osebnosti nam da največ nekaj važen namig. Številne drame o Napoleonu, romani o Bonapartu, življenjepisni najnovejšega časa v vseh možnih jezikih Evrope nam razodenejo z enako jasnostjo, da čuti naš kontinent v sebi dolžnost, da ravno v sedanjem času zavzame svoje stališče tako ali drugače do genija iz Korzike in do njegovega dramatičnega življenja. Ne želimo, da bi pri tem slišali o njem demagogičen pamflet, hočemo vedeti, kje je pred vsem Napoleonu spodletelo in zakaj mu je moralo spodleteti. Hočemo se tudi naučiti iz njegovega življenja, ki mu tudi v najtemnejših trenutkih nikoli ni manjkalo zgodovinske veličine.

Eno se je pred vsem vedno bolj jasno izkazalo: Napoleon kot mož je bil prvič daleč spredaj pred svojim časom in bil je na svoji resnični življenjski poti popolnoma osamljen. Ni ga dvignilo zaupanje močnega, pravega narodnega pokreta ali vsega naroda in res je pretresljivo, če se vidi nedostojnost in nespodobnost celotnih njegovih najbližjih sodelavcev. Kako prežalostno so se obnašali njegovi bratje in njegove sestre, ko jih je obdaroval s kronami in pooblastili! Kako revni so bili njegovi ministri in večina njegovih maršalov in visokih dostojanstvenikov! Generali kakor Michel Ney, osorni Kellermann, vročerkvni Murat in zviti Massena so bili res hrabri in drzni ali nohedni med njimi ni imel daru za vojskovodjo. Bojevali so se pred očmi ogromnega genija, izvrševali so naloge, ali so bili komaj sposobni, da bi sami vodili kakšno večjo operacijo in so klenili, če ni neposredno za njimi stal Napoleon, jih zadrževal ali spodbujal. Hiteli so za »gloire«, zbirali so zaklada, ali niso imeli niti najmanjšega pojma o tem, za kakšnim ciljem je vedoma ali nevedoma smel njihov cesar. Talleyrand in Fauche, oba njegova najvažnejša ministra, sta se brez sramu dogovarjala s sovražnikom. Napoleonova tragika je, da so ga že v mladih letih nešteti primeri pokvarjenosti in intrig dovedli do zaničevanja ljudi. Šele na Sv. Heleni je odstavil cesar popolnoma jasno pregledal, da so bile edinele čete same pravi »Napoleonisti« in da mu je vedno manjkala zaslomba narodnega zaupanja.

Napoleon Bonaparte je več kakor v enem smislu postal izvršitelj francoske revolucije. Namesto terorja in množičnih umorov, verižništva in politične zmešnjave je postavil rad in blagostanje, mogočno zakonodajstvo in splošni napredek skoraj že izkrevavelega gospodarstva. On je napravil konec bratromoru in notranjemu razpadu, in samo premetena igra britanske agitacije je lahko prikažala stvar tako, kakor da je Napoleon taval od vojne do vojne. On je hotel daleč ven čez nekdanje ozke mejnike, resnično sodelovanje po Angliji vedno zopet tiraniziranih narodov Evrope. Zanašal se je pač lahko na sebe, da bo tudi v časih miru izvršil neumrjoča dela. Stresel je stare dinastije, ki so vedno špe-

kulirale in intrigirale, spregledal je pa samo eno: da se morajo narodi sami pozvati k sodelovanju in da je pred vsem potrebno, da se jasno loči prijatelj od sovražnika.

Ko si je posadil cesarsko krono na glavo, je zagrešil on, ki je kakor Caesar sam predstavljal velikansko moč iz sebe samega, veliko zmoto. Cesto tako grde dinastije so se mu zdaj dobrikale, zdaj ga zaničevale. Postal je »legitimni« na škodo svojega velikanskega naloga usode. Kontinentalna zapora, ki jo je bil odredil, je bila v bistvu zadeva vse Evrope. Bilo je povsem razumljivo, da bodo narodi Evrope pritrjevalno odgovorili na jasen in pošten poziv Napoleona. Ker pa je diktiral, ker je s svojim očitno nepravilnim in napačnim ravnanjem, na primer s Prusijo in Španijo, sam pomagal Angležem, ker niti njegovi bratje in njegovi svetovalci niso poznali in razlagali pozitivne strani teh ukrepov, je bila zapora kmalu preluknjana.

Ce še tako pravično presojamo Napoleona, moramo vendar vedno ugotoviti, da se v njegovem življenjskem delu pojavlja globok prelom morda od leta 1806. naprej. Ampak tudi tisti, ki so mu bili naklonjeni, so videli sedaj »maskarado kraljestev«, ki so jim vladali manj vredni stricniki in bratje. Videli so, kako se popolnoma brez nagona ravna s prusko državo, in so pač čutili, da ta genij nima najbistvenjšega, brezpogojno pokornosti velikega naroda. Se je bil sicer Napoleon suvereni voditelj bitk, še je ustvaril velika civilizatorska dejanja. Toda Anglija je imela sedaj napadalno točko za svojo strupeno agitacijo, ki je ni bilo pri mlademu junaku revolucije, zmagaču pri Marengu in pri Rivollju.

Zakaj je Napoleon tako stremel, da si pridobi izredno dvomljivo »prijateljstvo« krogov glavi? Ni li bilo zanj bolj važno in bolje, da so ga odrasli narodi priznali za svojega »predstavnik«. Napoleonov cesarski hermelin se mu je morda prav dobro prilagajal, za treznega opazovalca je pa bil

vsekakor obremenjen s silami, ki jih je bil ravno on premagal in hotel za vedno premagati. Najboljši izmed njegovih grenadirjev so mu pač klicali svoj »Vive l'Empereur«, toda v mislih so imeli s tem malega desetnika in vojskovodjo, ne pa »zastopnika« Habsburžanov in britanskih Jurijev.

Tako kot Napoleon še ni nikoli poprej nihče spremenil zemljevida Evrope, nihče ni tako temeljito odpravil zaspanega sijaja malih in najmanjših »kneževin«. Tukaj, kakor povsod v svojih velikih ukrepih reda in uprave, je bil Napoleon v resnici genialen. Kakor je neomajno in neupogljivo spoznal nasprotnike Evrope in se proti njim bojeval, tako je tudi šele postavil in narodom vtpepel marsikatero zakone evropskega sodelovanja. Bil je prvi vojskovodja najnovejše dobe, in značilno je, da sta velika nemška bojna misleca Gneisenau in Clausewitz vedno znova s priznanjem govorila o njegovem gigantskem znanju. »Napoleonov pogled« v bistvene stvari, uporaba sil na mestu velike vojne odločitve, ki ga je bil sam odločil, elan drznega in hkrati vendar dobro preudarnega premikanja vojske, vse to je zvezano z imenom Napoleona. On je prvič dokazal, da veljajo tudi za stalno naraščajoče skupine vojske v novi dobi, kakor tudi za raznoterosti orožij tista jeklena temeljna pravila, ki so jih postavili kralj Friedrich Pruski, Caesar in že maratonski zmagač. Bilo je več kot sama gesta, da se je francoski cesar bitk in genialni državnik z nemim pokretom priklonil pred krsto Friedricha Velikega.

Se pri Waterloo in Belle Alliance se krešejo imenitni domisleki tega suverena duha. Vojskovodja Napoleona, ki je vedno spoznal odločilno vrednost posameznega bojevnika, so evropski vojski mnogih držav občudovali še dolgo po njegovi smrti. In tudi kot organizatorja so ga priznavali tako, kakor je to v resnici zaslužil. Gotovo je globoka simbolika v tem, da je ravno država Prusien, s katero je tako slabo ravnal, v okviru kontinentalne zapore s proizvodnjo pesnega sladkorja zadala anglosaksonskemu monopolu prvi odločilni

udarec. Po vsej pravici so označevali preteklo stoletje kot »stoletje jaza«, ki mu naše stoletje lahko vzporejamo kot »stoletje nase«. Ključ za to, da je Napoleon propal, se najde že v tej prispodobi sami. Napoleon je bil sicer »izvršitelj revolucije«, bil je pa največji predstavnik tiste dobe, toda ravno zaradi tega je bil prevzet po marsikaterih verigah svoje dobe. To, da je izravnal svoje delo po lastnem »jazu«, sicer gotovo v najboljšem namenu, mu je pa naravno moralo vzeti neobhodno potrebno varstvo od zadoj. Prav pogosto so tudi to, kar se je zgodilo samo in izključno za narod, sprejeli za največjim nezaupanjem, ali pa odklanjali. Narodi niso hoteli miloščin, ampak izpolnitve svojih prastarih pravičnih zahtev. Siromaški genialni poročnik iz Korsike je bil sicer lahko zastopnik teh zahtev, cesar z lastno neomejeno oblastjo pa se je narodu in vsaj Evropi vedno bolj in bolj odvajal.

Usoda je izrekla »še ne«, in zopet so morali narodi čakati 150 let, preden so dozorili in mogli z izkustvom grenkih reakcij in žrtv zopet prigrisati svoje zahteve. Kdo bi hotel govoriti o Napoleonovi krivdi in ga obsoditi tam, kjer se v resnici očituje samo prirodni zakon velikega nastajanja?

Eitel Kaper.

Bojna sredstva trčijo na sovražnika

Berlin, 22. avg. »Morske pse Rokavskega preliva« imenujejo angleški pomorščaki nemška bojna sredstva. Le-ta so, kakor v prejšnjih nočeh napada, tudi v noči od 15. na 16. avgust povzročila detonacije, ki so se pred izlivom reke Orne v kratkih presledkih odražale z ognjenim svitom na nebu. Po izkustvih prejšnjih bojev se tudi tokrat lahko računa s tem, da so se potopile vse zadete sovražne ladje s skupno 73.000 bnt.

Za učinek uspehov posameznih bojevnikov nemške vojne mornarice govori zlasti še okolnost, da angleško in severnoameriško časopisje do danes ni smelo objaviti niti ene besede o uporabi nemške vojne mornarice. Vsak izmed njih si poišče samotno svojo pot in po lastnem praudarku najde svoj cilj. Sicer se nahajajo med vojaški bojnih sredstev, o katerih uspehih smo že poročali preje, tudi bivši pripadniki 44. ki jih je prevzela vojna mornarica. Prišli so izmed obrežnega prebivalstva, ali pa imeli sicer pomorsko izobrazbo, tako da je bilo mogoče uporabiti te prostovoljce pri bojnih sredstvih vojne mornarice.

Poročila in preklici se vrste

Stockholm, 22. avgusta. »Daily Mirror« hudokritizira angleško časopisno cenzuro. Kakšen dan, tako izjavlja list, oficialni optimizem samo prekipeva in drugi dan spet to pobrišejo z mokro gobno. To se nam zdi nedvomno zelo amatersko. Vzrok tej pritožbi je pač moralo biti pred kratkim objavljeno poročilo o »degradaciji« Montgomeryja. Reuterjeva pisarna je javila v torek zvečer, da je Eisenhower prevzel na bojišču poveljstvo nad vojaškimi ekpedicijskimi vojnimi silami. Njemu je podeljen general Montgomery. Vest je bila ponovljena na prvih straneh londonskih časopisov in tudi v britanski poročevalski službi. Šla je skozi cenzuro. Nekaj ur pozneje je Reuter vest preklical in je dodal, da je vest prišla od nekega častnika novinarja v zaveznikem glavnem stanu, ki je pozneje vest sam preklical. Ne še dovolj tega, je Washington nekoliko pozneje spet objavil to vest.

Na povabilo generalnega polkovnika Löhra je dopotovala na Dunaj skupina zaslužnih grških častnikov, ki so si ogledali razstavo o bojišču v jugovzhodnih deželah, nato pa si ogledali še druge mestne znamenitosti.

Pisarna v goščavi

Vstran od pota, pod zaščito gostih listnikov, leže čisto enote novih pošilk in oskrbovalne enote za invazijsko fronto. V zelenju so si tukaj pripravili pisarno, ki deluje s polno paro. (PK.-Aufnahme: Kriegsbericht Vennemann, Sch., M.)

Gabriele Dambrone / k predstavi znamenitega filma v Krainburgu

Naslovna vloga filma
»Gabriele Dambrone«, ki jo igra Gusti Huber.

V modernem salonu Jvonne je vse razburjeno. Neka šivilja, Gabi Berghofer, o kateri govorijo, da ne bo prinesla s seboj v zakon nič drugega kakor svoje občudovanje gledališča, s katerim kot bodoča gospa gostilničarja Laucha res ne more kaj početi, sedi znena spet na starem delovnem mestu.

Franz Lauch »je spoznal neko drugo«, in njegova mati se je pojavila v mali Gabini, podstrešni sobici, da bi ji to povedala. No, in sedaj pride nad njo vsa zloba tovarišic. Prvi delovni dan je za njo pravi pekel. Ali prinese ji tudi nepričakovani obrat. Barona Stefana Hamso, ki pride s svojo zaročenko Klementino v modni salon, da bi naročil poročno obleko, tako preseneti pojav Gabi, da bi rad naslikal to sozvočje dekliske nedolžnosti, globoke melanholije in domotožja po nekem nadzemskem svetu. Njegova zaročenka mu smehljaje to dovoli, ona pozna svojega bodočega in njegovo veselje do slikarstva, ker ona to ne vzame zares — ali to je bila njegova zadnja slika — in sedaj je Gabi v ateljeju Hanne kot model za ličje njo. Tukaj jo vidi slikar Paul Madina, in on veliki brezskrbni otrok, takoj podari Gabi svoje srce. Spet jo sreča v Burgtheateru, med predstavo Egmonta, in on tudi govori s svo-

jim prijateljem Hollbergom, predstavljajočim Egmonta, da bi se prepričal, da ni morda Gabino navdušenje za gledališče kaj več kakor samo sanjanje. Preden napravi dekle prve korake na poti, ki bi jo morda pripeljala v gledališko življenje, si jo osvoji Paul Madina — viharna, vse zahtevajoča in dopuščajoča ljubezen jih zgrabi v vrtincu sreče in starosti. V goraki vasi, obdani od zemske planinske krasote, pozabita ljubeča se svet in živita kakor otroka, brez misli na bodočnost. Tu potirka usoda na vrata. Ne da bi Gabi imela o tem pojma, obišče Paula pravni zastopnik njegove žene, on se pelje domov, hoče predlagati ločitev, ali gospa Madina se pokaže kot pametnejša in močnejša kot on: oba njena otroka ji pomagata, da zadrži moža. Ko stoji gospa Madina na-

sproti Gabi, igra dekle komedijo in se predstavi kot eno tistih, ki hočejo pač biti tudi enkrat deležne prijetne zabave z moškimi, in ko je le-ta pri kraju skomizgajo. V resnici je pa Gabi v svoji najgloblji notranjosti pretrpela. Ona beži v zimski svet, obupana in odločena za vse. Pri znamenju ob poti, ki spominja na nesrečo Gabriele Dambrone, ki bi bila postala velika umetnica, če ji zavrnjena ljubezen ne bi prinesla smrt, dobi Gabriele usodni migljaj za bodočnost. Pod imenom Gabriele Dambrone stopi v Grazu pod vodstvom pametnega, nje naklonjenega intendanta na oder, sprva v malih vlogah, potem pa, ko se njen dozorevalni talent vedno bolj razvija, v večjih in končno v glavnih vlogah. Hollberg jo vidi in si jo pripelje v Burgtheater. Svidenje s Paulom Madino in njegovo ženo, jo lahko samo spomni, da sta bili potrebni čezmerno sreča in trpljenje, da se je znašla.

Trije vojni poškodovanci v obratu / Nazaj v občestvo tvojih ljudi

Trije so kot vojni poškodovanci prišli v obrat, in ti trije so primer za mnoge tisoče drugih, ki so v vseh delih države spet zamenjali puško s svinčnikom ali stružnico, oklopjak z stavilnim strojem ali sedežem vodje cestne železnice. Trudimo se, da spet popravimo neizbežne škode vojne in vse, ki so zgubili nogo ali roko ali tudi več udov, spet vključimo v normalni delovni proces.

Ti trije, ki smo jih našli v nekem obratu, so napravili ta korak, čeprav je bil v začetku mogoče zelo težaven. Bili so dolgi meseci v lazaretu, ki so se jim zdeli kakor mala večnost. Meseci se niso mogli skrajšati, ali lahko so odstranili dolgočasje, ta strup, ki napravi iz vsake bolezni pravo trpljenje in ki lo v zelo mnogih primerih lahko odstranimo z energično voljo.

Pa je prišel »Deutsches Volksbildungswerk der deutschen Arbeitsfront« (nemška ljudska prosveta nemške delovne fronte) in je učila vojne poškodovance različne brklarije. Kras-

ne stvari so ti ljudje izrezljali v lazaretu, za ženo in otroka, ki še dandanes smatrajo te komade kot največje dragocenosti med svojimi igračkami. Kdo izmed njih je preje sploh pomislil, da bi bili za tako delo, skoraj umetniško delovanje, tako sposobni? Človek navadno ne zaupa samemu sebi in zato zastajajo uspehi za resničnimi sposobnostmi. Kipar, čegar ime je na dobrem glasu med sedanjimi umetniki, je prišel pred božičem leta 1943. na razstavo, ki so jo pripravili vojni poškodovanci lazareta in na kateri so se lahko videle vse stvari. Pohvalno se je izrazil o tem in onem komadu pa tudi pravičnega kritike ni opustil. In eden je bil med razstavljači, ki je danes med najboljšimi dijaki tega mojstra.

To je bil še šport, po katerem so našli spet resnično pot nazaj v življenje. Za kaj vse ni sposoben mož samo z eno nogo ali brez roke? Potrebno mu je samo pravilno vodstvo.

hn

Ali že veste ...?

... da so ostala v stari Kitajski dekleta navadno brez pouka, medtem ko so za dečke od 5. ali 6. leta dalje imeli učitelje?

... da se uporaba pijavke v Nemčiji spet zelo širi? V prvi vrsti se nastavlja pri vnetju žil privodnic.

... da je v Frenzlau stekleni predal z dvema koščenima rokama? To sta roki bivših županov, ki sta prelomila svojim deželnim vladarjem prisrčno zvestobe in ki jima je za kaznen rabelj odsekali roki, s katerima sta prisegla.

... da so imenovali nekdanje zastavljalnice »gore pobožnosti«, ker so imele prvotno nalogo, da kot skupna ali državna ustanova, ki so se odpovalde vsakemu dobičku, preprečijo izkoriščanje malih ljudi po odevnihih?

Štetje svinj 4. septembra

Navedbe pri štetju svinj bodo tudi tokrat zopet prekontrolirali

Reichsminister für Ernährung und Landwirtschaft (državni minister za prehrano in kmetijstvo) je brez dvoma vodil računa o zaradi vojne povišani uporabi nižjih upravnih oblasti, kakor tudi častnih, prostovoljnih števec, ki jih morajo te postaviti, in to v toliko, da je različno od štetja živine ob istem času lanskega leta sedaj odredil samo ugotovitev stanja svinj.

Zato se mora pri tem postopati s največjo skrbnostjo in vestnostjo.

Vsakemu rejcu svinj mora biti jasno, da bi vlada Reicha v tačenem vojno-gospodarskem položaju gotovo opustila polizvedbo, ki neizogibno zahteva čas in delovne moči, če ne bi ravno ugotovitev števila svinj bila največjega pomena za vojno gospodarstvo a prehrano in krmo.

Rejci svinj se morajo že pred štetjem natančno poučiti o stanju svinj in sicer tako glede števila, ušitne vrednosti, spola in starosti živali. Priporočljivo je, če se pismeno ustanovi predhodni pregled, da se števec lahko da do točna in hitra pojasnila.

Posebno se mora paziti na to, da se ločijo plemenski merjasci in svinje plemenjače in razvrstijo po dveh stopnjah starosti, in da se glede zadnjih razen tega še navede, ali so breje ali ne.

»Za ženo ne plačam«

Tudi »Karawanken Bote« je že prejel silnice inšerate, kakor jih omenja članek ljubljanske »Domovine«, ki ga radi uvaževanja v celoti priobčujemo:

Večkrat citamo v časopisih inšerate:

»Opozorjam, da za svojo ženo Mario N., stanujočo v Lj. ... (točen naslov), ne plačam nobenih dolgov. — Johann H., soprog.«

Inšerat, ki naj bi rešil soproga vsake obveznosti in svari javnost, je prav za prav drag sport bojazljivca. Tiskani je debelo, na zelo vidnem mestu, tako da ni ušel pozornosti bralecev. Torej tudi ne pozornosti gospe Marie N., za katerim psevdonimom se skriva sveda druga oseba.

Žena je najprej tožila zaradi netaktnosti svojega moža, s katerim je bila v stadiju ločitve. Sodišče ji je dovolilo za dobo spora alimente v precejšnjem mesečnem znesku, ker je mož dobro zaslužil, in ker je bila krivda le pri njem, je sodišče tudi ženi dovolilo, da sme drugje stanovati.

Ker vztrajni mož ni prenehal tiskati omenjenega inšerata in ga je skoraj vsa okolica gospe N. čitala in o njem govorila, se je žena odločila za skrajnost. Vložila je proti svojemu možu tožbo zaradi prestopka zoper varnost časti ter priložila besedilo inšerata. V tožbi je navedla vse okoliščine, ki dokazujejo, da je res v obeh javnosti ponižana in da je besedilo inšerata res prestopke zoper varnost časti.

O tožbi je razpravljalo okrajno sodišče. Zanimalo je tudi nekoliko priči ter izdalo razsodbo, v kateri je obsodilo moža zaradi prestopka zoper varnost časti na 48 ur zapore in na povrnitev stroškov pravnega postopanja. To obsodbo je utemeljilo takole: »Mož je po obtem državljanem pravu dolžan preživljati svojo ženo. V soglasju s to dolžnostjo jamči tudi za nakupe za skupno gospodinjstvo, ki jih je opravila njegova žena zase in zanj. Njegovo jamstvo je omejeno do zneska, ki ustreza njegovim pridobitnim in premoženjskim razmeram. Več za ženo ne jamči. Ker pa zakonca živita ločeno in dobliva žena provizorično vzdrževalnino, bi mož, tudi če bi napravila kak dolg, za plačanje dolga po veljavnih predpisih ne jamčil. Besedilo inšerata temelji zato na resničnem prestopku zoper varnost časti; in to tem bolj, ker je hotel obtoženi soprog svojo ženo ponižati pred javnim mnenjem.«

Toda ko bi tudi zakonca N. sploh ne prišla pred ločitveno sodišče, bi ne mogel svari inšerat opustiti moža dolžnosti, da plača dolgov, ki bi jih gospa Maria res napravila za skupno gospodinjstvo. Ta razglas bi bil čisto brez pravnih učinkov in bi nikogar ne opravičeval, ker ne more na glavo postaviti natančnih določb državljankega zakona o vzdrževalni dolžnosti soproga in očetov rodbine.

Zato se nikar ne menite za razglase v dnevnikih. Ti so pravno neuporabni in bi lahko prinesli avtorju za nagrado kazensko postopanje, stroške in zapor.

Zgled gospodinskih pomočnic

Delavska protikomunistična akcija je k svojim zanimivim vzgojnim predavanjem pritegnila tudi ljubljanske gospodinske pomočnice. Čeprav so služkinje tako zaposlene kakor menda noben drug poklic in imajo nekaj prostih ur navadno samo ob nedeljah popoldne, je njihov odziv na povabilo k udeležbi pri predavanjih vsakokrat izredno velik. Tako je bilo tudi v nedeljo, 30. julija, ko so gospodinske pomočnice ob 17. uri delala napolnile dvorano v palači Pokrajinske delavske zveze na Miklošičevi cesti.

Pozornim poslušalkam je govoril g. M. a. k. E. r. t. e. Naslikal jim je pogubnost komunizma in njegovega tolovajstva posebno za slovenskega malega človeka. Za njim je govoril g. M. a. k. a. J. a. n. tajnik glavnega odbora Delavske protikomunistične akcije. S krepkimi in jasnimi besedami je podčrtal izvajanja prvega Jazminin besedila so z napetim zanimanjem sledila njunima govoroma ter ju naznanjale s živahnim odobravanjem. Tudi med predavanjem samim so večkrat glasno z vzkliki in ploskanjem izražale svoje pritrjevanje, tako da se je predavanje razvilo v pravcato protikomunistično zborovanje.

Zavedne služkinje zaslužijo vse priznanje, čeprav imajo tako malo prostega časa, ga rade utrjujejo na udeležbo na predavanjih in s tem

štetja obsega vsako svinjo vsake starosti, vaenno, kje se nahaja in čegava je, ter če je zdrava ali bolna.

Za pravilne podatke je v vsakem primeru odgovoren rejec svinj, čisto vaenno, ali je dal te podatke on sam, ali pa njegov pooblaščen namestnik in ali so v okrajnem števnem izkazu (Zählbezirkliste) ti podatki potrjeni s podpisom.

Osebe, ki so namerno opustile podatke, ali jih zavestno podale neresnične, bodo strogo kaznovane; razen tega se lahko odredi, da se jim zaseže živina.

Krivičnik se lahko izvrši zaradi prestopka proti zakonu o štetju živine, zaradi pregreška proti uredbi o ureditvi potrošnje, zaradi zločinatva proti uredbi o vojnem gospodarstvu; lahko se pa v posameznem primeru izreče obzodba ne samo zaradi prestopka, ampak tudi zaradi pregreška, da celo zaradi zločinatva. Zadržne se bo vsekakor takrat zgodilo, če je obdolženi odtegnil življenjskovarne proizvode urejeni razdelitvi in s tem slobno ogrožal kritje potrebe.

Lahko se pa izreče utemeljena domneva, da noben načelnik gospodarstva, kmetovalec ali kmet ne bo smatral za srušljivo s svojo vestjo, da bi dal napačne podatke.

Uradni jezik

Te dni je izšlo v »Völk. Beobachterju« poročilo o najnovejši odredbi ministra notranjih zadev, tičeči se uradnega jezika. Vsak uradni odlok ali razglas bodi preprost, veleva odredba, pa jase in sam po sebi razumljivi. Razlaga in jezik morata biti taka, da vsak Nemec takoj razume; sklicevanje na razne zakone in odredbe ne zadošča.

S to odredbo bo verjetno zadet v živo tisti poseben uradni jezik in slog, katerega so slasti upravne in sodne oblasti podedovale od nekdanjih sistemov in ki se po svoji zamotanosti v marsičem naslanja še na latinske vzore. Odredba ni potrebna samo v Nemčiji. Zaželena bi bila povsod, kjer se izdajajo uradni odloki in razglas. Žal, da slasti pravno izobraženi upravni uradniki in sodniki ne pazijo vedno dovolj na jasnost in lahko razumljivost odlokov in rešitev. Iz lastne skušnje se spominjamo, da smo se morali pošteno potruditi, preden smo razumeli nekatere zamotane stavke, ki vendar niso bili namenjeni juristom, marveč prizadeti stranki; nji pa ni nič pomagano s težko umljivim skolaškim slogom, marveč hoče, da ji odlok pové jasno in razumljivo, za kaj gre.

Iz vseh krajev sveta

Ko je na nekem posestvu pri Wahlshede v Slegkreisu neka žena s svojim ovčarskim psom prišla mimo, je pes napadel neko kravo, ki je potem sdivjala. Ženo, ki je prihitela, je napadla besna krava in jo je vrgla na nemiho. Ostala goveda so potem razburjeno topotala čez padlo ženo. Prepeljali so jo v bolnico, kjer je kmalu potem umrla.

V nekem malem kraju v Nordschleswig je umrl samski ribič. O dogodku so zvedeli sosede šele po nekaj dnevih, ali nihče se ni upal do mrlca, ker sta oba ovčarska psa umrlega onemogočila vsako približanje. Ni preostalo drugega, kakor da so oba psa ustrelili, ki sta plačala svojo svestobo do gospodarja tudi še po smrti s življenjem.

Neki kmet Kreisa Lash (Wartheland) je odsekal mački rep, ker mu je kradla kokoši in kunce. Uradno sodišče v Pabianitzu ga je za to obsodilo na tri mesece zapor.

V Eisenbrodu, mestu steklarske industrije v Sudetenlandu, je neki steklarski industrijalec daroval cerkvi v svoji tvornici iz stekla uliti svon, ki so ga obesili v svoniku. Zvon, ki je precej velik, je napravljen iz prozornega stekla in ima čudovito jasen svok. To je prvi stekleni zvon, ki doni na čemem in Moravskem iz stekla.

Bergijsko ozemlje kakor tudi Hoennetal v Sauerlandu sta še po prirodi zaščiteni domovini sokolov. V hribih pri Wupper se je ta dni pojavil beli sokol, neke vrste islandski — ali snežni sokol, ki je pa mogoče tudi le neke vrste ebela vranac v domači družini sokolov — redkost v nemških hribih.

Grozna nesreča se je dogodila v Erpen pri Heinsberg v Zapadni Nemčiji. Tam je neki kmet kosil rž, ko mu je hipoma prišla pred kmet triletna hčerka. Otroku sta bili s zama-hom kose odrezani obe nogi. V bolnici so ji morali amputirati eno nogo.

V okviru totalnih vojnih naredb je bila mlada skupina komornih plesalk mesta Hannover, ki je pred kratkim priredila prvi večer komornih plesov. Še celokupno dodeljena nekemu obratu za oboroževanje.

Iz Bukarešte poročajo, da je rumunska kmetica Elena Jurgu v občini Jurgura v Besarabiji rodila zdrave četvorčke, tri dečke in eno deklico. Mater, ki je še prej podarila živ-

Novo bojišče v Gruziji in Iraku

Nepretrgan veletok letalskih robotov

Neznosna nevarnost za vsakega — Izredni učinek eksplozij

Stockholm, 22. avgusta. Angleško časopisje še nadalje objavlja izredno živahno tisanje glede učinkov letetič bomb proti Južni Angliji in posebno proti Londonu. V sledečem samo mali izbor najnovejših britanskih izjav:

»Reynold News« piše, da se ne more zanikati, da povzročajo nemške robotne bombe angleškim zračnim prometnim oblastim znatne skrbi in da so napravile precejšnjo škodo. Danes v Londonu ni več človeka, ki bi podcenjeval orojje »V 1«.

V »Cavalade« je napisano, da se obrača ljudsko mnenje vedno bolj proti vladi in da se komaj najde časopis, ki si ne bi bil svest svoje dolžnosti, da pouči javnost o opustošenju robotnih bomb. Britanski radio je postal orodje za Churchillovo vlado in če ona skuša, da resno nevarnost po novem nemškem orojju zamolči, se v tem ne izraža splošno mnenje angleškega naroda.

»Yorkshire Post« izjavlja, da je angleški narod že utrujen od pozivov vlade, da pretrpi. Namesto pozivov bi radi dobili pojas-

nilo o škodah, ki so jih napravila robotova letala, pred vsem pa, v kolikor se morejo ona uničiti po lovskih letalcih, protiletalskem topništvu in drugih bojnih sredstvih. Če se bodo Churchill in njegova vlada še nadalje skrivali v molku, bi se javnost obrnila lahko proti njemu. Sedaj so si v splošnem že na jasnem, da angleški narod ne izve vse resnice, ko prilete robotna letala neprestano v rednem toku. Nobeno mesto ni bilo postavljeno taki preskušnji živcev, kakor jo sedaj mora pretrpeti prebivalstvo Londona. Bilo bi blazno, če bi se zatrdjevalo, da bombardiranje Londona in Južne Anglije po robotih, ni prizadajalo resnih škod, izjavlja ogorčeno list. Stalna nevarnost za vsakega posameznega postaja neznosna. Nihče se ne čuti varnega, da lahko vsak hip prileti v njegovo hišo robotna bomba, s katero pač ni, da bi se šalil. Eksplozivna moč je neznanska. Radi novih nemških razstrelil, ki jih Nemci uporabljajo, lahko napravi robotno letalo znatno večjo škodo, kakor najtežja zavezniška bomba ali zračna mina.

poro vzdignjen v zrak, tako da je na navpično stoječi zopori visoko v zraku visel nad cesto. K sreči se je držal tako trdno, da so ga s pazljivim spuščanjem zapore spet nepoškodovanega postavili na zemljo.

Redko pripravljenost za pomoč je pokazala pred približno enim letom iz Zapada preseljena 81 letna babica v šleski vasi Reichenbach, Kreis Görlitz. Ker ni bila sposobna za druga dela, se je ponudila NSV za službo v lazaratih in je tam v enem letu zakrpalala nič manj kot 1000 nogavic za ranjence in bolnike. Ko jo je hotel Ortsgruppenleiter posebno pohvaliti, je že spet imela 200 parov nogavic zakrpalanih.

V Vierselen (Rheinland) si je triletno dekletce dalo opravka pri kadi za kopanje, ki je bila že deloma napolnjena z vročo vodo, ko je mati ravno pripravljala vse potrebno za kopanje. V hipu, ko mati ni na njo pazila, je omahnila v kad in zadobila tako težke opekline, da je v velikih mukah umrla.

Na dvanaestem tiru pariškega severnega kolodvora stoji vedno vlak, v katerem lahko vsako noč najde na stotine ljudi udobno prenočišče. Ta vlak se nikoli ne odpelje iz severnega pariškega kolodvora. Ljudje, ki prenoče v njem, se šele zjutraj razidejo po pariških ulicah. Gre za ustanovo, ki jo je rodila potreba zaradi stroge policijske ure. Na pariško postajo prihajajo namreč vlaki stalno tudi ponoči, torej v času, ko je prepovedano, da bi ljudje hodili okrog. Potniki morajo torej nujno ostati do jutra na kolodvoru. Po prihodu nočnega vlaka na pariško severno postajo odpravijo vse te nočne potnike v omenjeni »hotel na kolesih«, kjer je poskrbljeno za primerno udobje, tako da se potniki tu lahko tudi nasp.

Iz Koldinga pišejo o nenavadnem primeru moške ljubosumnosti. Nek tamkajšnji domačin se je zaradi suma, da ima njegova žena nekoga drugega rada, tako silovito razjezil, da ji je enostavno odgriznil nos. To bo — si je mislil — še najučinkovitejše sredstvo proti ženski nezvestobi. Seveda njegova žena tega ni kar tako mirno potrpeala, pač pa je moža tožila. Sodnik ga je obsodil na tri mesece zapor.

V Densbürenu v Švici so se miši tako razmnožile, da so postale ljudem prava nadloga. Celó občinskemu svetu so povzročile precej skrbi. Občinski možje so na eni svojih sej sklenili izdati učinkovite ukrepe za zatiranje miši. Ukazali so uprizariti pravcati splošni lov na miši v svoji občini. Izid tega lova pa je bil tudi res presenetljiv in zadovoljiv. Ljudje so polovili nad 38.000 miši. Po podatkih, ki jih je dal densbürenski občinski svet, je ta lov na miši stal 71.600 fr. kakaj za vsako ujeto miš je občina izplačala po 20 stotink franka.

Pred časom je bila neki gospe iz Grobnika ukradena torbica z dokumenti in živlaskimi nakaznicami. Zdal pa ji je — prav njej — ponudil neki mladenič v nakup njene lastne živlaski nakaznice in je tako gospa na prav izreden način dobila svoje karte nazaj in sama prišla tatu.

Ko se je vrnila s potovanja, je neka gospa oddala svoje kovčge v garderobo. Ko je čez nekaj ur prišla ponje, je na svoje začudenje ugotovila, da je v dveh steklenicah, ki sta bili prej napolnjeni s oljem, zdaj voda. Kovčge s steklenicami je oddala zaklenjen in ga je tudi zaklenjenega dobila nazaj.

AMTICHE BEKANNTMACHUNGEN

Bekanntmachung

Betrifft: Neuordnung für den Kleinverkauf von Tabakwaren.

Das Landeswirtschaftsamt für den Wehrwirtschaftsbezirk XVIII ordnet für den Bereich der Reichszone Salzburg, Steiermark, Kärnten und Tirol-Vorarlberg und mit Zustimmung der zuständigen Chefs der Zivilverwaltung auch für die Untersteiermark und die besetzten Gebiete Kärntens und Krains folgendes an:

1. Auf Grund reichseinheitlicher Neuordnung für den Kleinverkauf von Tabakwaren gelten ab der 68. Versorgungsperiode (d. i. ab 21. August 1944) für die Abgabe von Tabakwaren folgende Einheits-/Festmengen:

Zigaretten: 4 Stück für einen Doppelabschnitt.

Zigarren:

- a) Sorten zum Kleinverkaufspreis (ohne Kriegszuschlag) bis zu 7 Rpf. einschließlich: 8 Stück für 3 Doppelabschnitte;
- b) Sorten zum Kleinverkaufspreis (ohne Kriegszuschlag) von 8 bis 15 Rpf. einschließlich: 4 Stück für 3 Doppelabschnitte;
- c) Sorten zum Kleinverkaufspreis (ohne Kriegszuschlag) über 15 Rpf.: 2 Stück für 3 Doppelabschnitte.

Rauchtabak:

- a) Zigaretten- und feingeschneidener Pfeifentabak (die Sorten Milder Schatz und Jubiläumsmischung): 50 Gramm für 10 Doppelabschnitte;
- b) grobgeschneidener Pfeifentabak (die Sorten Dreikönig, Landtabak und Rio): 50 Gramm für 7 Doppelabschnitte.

Kautabak: 2 Stangen (je 22 Gramm) für 3 Doppelabschnitte.

Schnupftabak: 50 Gramm für 3 Doppelabschnitte.

2. Für den Bezug von Rauchtabak und Zigarren behalten die Raucherkarten der 65. und 66. Zuteilungsperiode bis zum Ablauf der 67. Zuteilungsperiode (15. Oktober 1944) ihre Gültigkeit. Ein Vorgriff auf bereits ausgeteilte jedoch noch nicht fällige Raucherkarten ist verboten.

3. Die grünen Kontrollausweise, die grünen Kontrollmarken und die weißen Zusatz-Kontrollmarken verlieren mit dem Ablauf der 65. Zuteilungsperiode (20. August 1944) ihre Gültigkeit.

4. Die derzeit in Umlauf befindlichen braunen Rauchermarken verlieren am 16. Oktober 1944 ihre Gültigkeit. Für diese Rauchermarken gilt ab 21. August 1944 verringerte Bezugswert der Doppelabschnitte der Raucherkarte (siehe vorstehende Ziffer 1).

Salzburg, den 15. August 1944.

Der Reichsstatthalter in Salzburg.

Landeswirtschaftsamt f. d. Wehrwirtschaftsbezirk XVIII.

Deutsche Arbeitsfront

Achtung! Sprechtag der Rechtsberater der Deutschen Arbeitsfront!

In den Monaten September/Oktober 1944 werden in Oberkärnten an den angegebenen Tagen und zu den angeführten Zeiten Sprechtag durchgeführt:

Krainburg: jeden Montag und Freitag in der Dienststelle der Kreisleitung der NSDAP, Krainburg, Goetheplatz 3, Partere, Tür Nr. 3.

in der Zeit von 8.00—12.00 Uhr

Laak/Zaier: 19. Sept. > > > > 10.30—12.30 >
St. Veit/Sawe: 12. Sept. > > > > 11.00—12.30 >
10. Oktober > > > > 11.00—12.30 >
Radmannsdorf: 13. Sept. > > > > 10.30—12.30 >
11. Oktober > > > > 10.30—12.30 >

Abding: 5. Sept. > > > > 11.00—12.30 >
3. Oktober > > > > 11.00—12.30 >
31. Oktober > > > > 11.00—12.30 >

Neumarkt: 17. Oktober > > > > 10.30—12.30 >
Stein: 28. Sept. > > > > 10.00—12.00 >
26. Oktober > > > > 10.00—12.00 >

Littel: nach örtlicher Verlautbarung durch den Ortsobmann.

Domschale: 24. Oktober > > > > 10.00—12.00 >

Die Sprechtag finden in Krainburg in der Dienststelle der Kreisleitung der NSDAP, Goetheplatz 3, in den Kreisen jeweils in der Dienststelle der DAF-Kreisverwaltung, bzw. DAF-Ortsverwaltung statt.

Die DAF-Mitglieder, Gefolgschaftsmitglieder und Betriebsführer erhalten bei allen Sprechtagen Auskünfte und allenfalls Vertretung vor Gericht und Behörden in allen arbeits- und sozialversicherungsrechtlichen Angelegenheiten.

Der Leiter der Gaurechtsberatungsstelle:
Dr. Raggam.

Bekanntmachung

Nochmals: Keine Privatgespräche nach Luftangriffen!

Es wird immer noch nicht genügend beachtet, daß nach Luftangriffen keine Ortsgespräche privaten Inhaltes geführt werden dürfen. In den kritischen Stunden werden, woran erneut erinnert wird, alle Teilnehmer der Ortsnetze Klagenfurt, Villach und Krainburg, soweit ihre Anschlüsse nicht ohnehin gesperrt werden, durch ein besonderes akustisches Zeichen vor der Ausführung privater Ortsgespräche gewarnt. Das Zeichen besteht darin, daß beim Abnehmen des Hörers an Stelle des sonst zum Wählen auffordernden sogenannten Amtzeichens wiederholt zwei kurze Summertöne zu hören sind. Wenn dieses Warnzeichen vor dem Wählen ertönt, sind private Unterhaltungen am Fernsprecher verboten. Anschlüsse, von denen aus trotzdem privat gesprochen wird, werden gesperrt oder dem Inhaber ganz entzogen.

In Vertretung: Dr. Hofer.

Mali oglas

Službo dobi

Služkinjo, samostojno gospodinjstvo, iscem. — Zglasiti se v Assling, Dr. Goebbelsgasse 5. 3859-1.

Pekovskega vajenca sprejme takoj pekarna J. Čop, Assling, Dr. Goebbelsgasse 5. 3858-1.

Hišna pomočnica, mlajša, čedna, pošena dobi mesto v penziji v Veldeu. Javiti »Pension Sewenarda«, Velde. 3881-1.

Iščemo dve dobri in zanesljivi kuharici. Slov. Domobranstvo, posadka Suhidol pri Lutschna, Post Oberdorf, Oberkrain. 3879-1.

Službe išče

Dekle, srednjih let, pridna in pošena, brez staršev, išče mesta in ima veselje do gostilne. Ponudbe na K. B. Krainburg pod značko »Pridna in pošena« 3908-2.

Išče v najem

Gospodična išče postelj ali malo sobico, ev. brez mobilije. Ponudbe na K. B. Krainburg pod »Takoja« 3905-4.

Iščem sobico s številnikom, v prostem času bi bila pripravljena pomagati pri vsakem delu. Naslov pri K. B. Krainburg 3880-4.

Prodaj

Prodaj zrebata. Winklern 31, P. St. Georgen, Krainburg. 3892-8.

Prodaj otroški športni voziček. Naslov v K. B. Krainburg. 3887-6.

Lovci pozor! Istrijski brač, enoletni, prav dober, naprodaj. Naslov pri K. B. Krainburg. 3885-6.

Prodaj elektromotor 3 KS za RM. 500. Zglasiti »Schabnik Neumarkt«, Krainburgerstraße 21. 3878-6.

Kupim

Kupim dobro ohranjen otroški voziček. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3865-7.

Nach dem warmen Bad

eine tolle Dusche. Die härtesten Körper ab und schützt vor mancher Erkältungskrankheit. Krankheiten müssen heute vermieden werden, weil unsere Arbeitskraft gebraucht wird.

BREITKREUTZ KG., Fabrikat u. Vertrieb von Asthma-Präparaten, Berlin-Tempelhof 1.

POZOR!

NE POSILJATE V PISMIL DENARJA!

Pošiljateljci pismenih naročil za oglase prilagajajo pismom večkrat denarne zneske. Opozorjamo na to, da je to pre-povedano in da razen tega povzroča znatno več dela pri obračunanju. Ker se z ozirom na razpoložljivi prostor oglasni list ne morejo takoj objaviti, se s tem ne prihrani nič časa. Pošljite torej zaželeno besedilo oglasa in še isti dan dobite od nas naš naprejšnji račun. Sicer pa pripravljamo, da predaste oglase našim poslovalnicam.

»KARAWANKEN BOTE«

Anzeigenabteilung.

Kupim kobiljo od 5 mesecev do 7 let staro. Ponudbe na Kvas Johann, Salog 16, P. Komenda. 3855-6.

Kupim kuhinjsko kredenco, lahko tudi že rabljeno. Ponudbe na K. Bote, Krainburg. 3902-7.

Fotoaparati 10x15 z optiko najmanj 1:4,5 po možnosti z dostavnimi lečami, ter ostalim priborom, kupim. Naslov pri K. B. Krainburg. 3896-7.

Kupim dobro ohranjen športni voziček. Ponudbe na K. Bote, Krainburg. 3888-7.

Kupim do 2000 kg sena, dobrega. Bartholomäus Rutschig, Felsendorf 48 (Zirčice), Krainburg. 3894-7.

Dobro ohranjen krojaški stroj, znamke »Singer« ali »Pfafe«, kupim. Takojšnje ponudbe na Stanisl. Burjek, Brebowtza - Lutschna, Laak/Zaier. 3894-7.

Kupim kozo, belo brez rog, dobro mlekarico po prvem ali drugem kozličku ali brejo. Josef Neumann, Birnbaum 51, Abding. 3882-7.

Menjam

Menjam še fino, dobro ohranjeno moško obleko, za isto dobro kolo. Naslov v K. Bote, Krainburg. 3906-15.

— Jeli starega plemenskega bika zamenjam za kravo mlekarico. Naslov v K. Bote, Krainburg. 3909-15.

Menjam nov elektromotor 7,5 PS, Drehstrom 220/380 V za 5,5 PS, do 7,5 PS Drehstrom 380/660 V. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3903-15.

Menjam otroški voziček za moško kolo. Naslov v K. Bote, Krainburg. 3897-15.

Menjam fotoaparati Agia v zelo dobrem stanju za gramofon. Razlika se izravna po dogovoru. Poizve se Koschatstraße 18, Domschale. 3899-15.

Globok otroški voziček, fino, moderno izdelan, dobro ohranjen, menjam za moško obleko v dobrem stanju. Poizve se Koschatstraße 18, Domschale. 3900-15.

Menjam 80 l bakren kotel za vzdati, za kolo, event. tudi prodaj. Naslov v K. B. Krainburg. 3901-15.

Menjam novo klavirsko harmoniko z 80 basji in registrom za DKW motor 250 do 350 cm³. Oferte poslati na K. B. Krainburg pod 3877-15.

Menjam kuhinjsko kredenco, mizo in stole za dobro moško obleko. — Naslov v K. Bote, Krainburg. 3886-15.

Menjam damsko ali moško dobro ohranjeno kolo za klavirsko harmoniko. Razlika se izravna po dogovoru. Ponudbe na K. B. Krainburg pod štev. 3884-15.

Izgubljeno

V ponedeljek 14. 8. sem izgubil Kennkarto, glasečo se na ime Stuller Franz, Kaufmann, Meisner St. 102, mesno in krušno karto ter ¼ kg masla. Odda naj se proti nagradi na K. Bote, Krainburg. 3890-22.

Nalivno pero »Amy« pena izgubljeno v sredo popoldne na potu preko les. mostu mimo

Neue Heimat — Am Hang — Falkendorf, naj se proti izredni nagradi odda Anni Werbitsch, Landratsamt, Krainburg. 3895-22.

Dne 17. 8. pred glavno pošto vzeto kolo naj se odda proti nagradi, ker sem uboga delavka in ga nujno rabim za vožnjo v tovarno, v tovarno Gummiwerke, Krainburg. 3907-22.

Dne 16. VIII. sem izgubila v Krainburgu denarnico z vsoto čez 100 RM. Kennkarto, glasečo se na ime Alesch Marianne, ter 6 Kleiderkart, 4 Bezugsscheine za coklje in krstni list. Pošten najditelj naj jo odda proti nagradi na ime Kennkarte ali pa na K. B. Krainburg. 3893-22.

Razno

Globok otroški voziček zamenjam za dobro kuhinjsko kredenco, event. ga tudi prodaj. Ponudbe na K. Bote, Krainburg. 3896-23.

V ponedeljek popoldne v Unter Feichting St. 18 iz voza zapravljiva vzeta listnina s cca 100 Reichsmark gotovine in raznimi listinami po mladeniču, ki je pobiral na vrtu jabolka, se ima takoj vrniti na vzeto mesto ali na upravo K. Bote, Krainburg, ker bo sicer znana oseba kazensko zasledovana. 3880-23.

Prosim, da dvignete pismo v upravi K. Bote, Krainburg, pod »Sihoci je pelal«. 3883-23.

Zobna ordinacija Dr. F. Bitene, Krainburg, od 21. avgusta do 12. septembra 1944 zaprta.

Vseh ljudi ne
morete vprašati!

Mali oglas to more. takoj doseže vse, ki se zanimajo za vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splata se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldestr. 6

Leset den Karawanken Bote

Kochdienst in der Gemeinschafts-Küche

und daheim noch Haushalt und Wäsche besorgen? Wie gut, daß Henkel's erprobte Reinigungshelfer bereit stehen, um ihr zu helfen und Arbeit, Waspulver und Kohle zu sparen!

Henko, Sil, imi, ATA
aus den Persil-Werken.

Z nedopovedljivo žalostjo, vdam v božjo voljo, sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je naš nad vse ljubljeni sin, brat

Friedrich Pelschnig,

Soldat,

padel dne 4. avgusta t. l. na Vzhodu, daleč od svoje rodne grude, v cvetu mladosti, star še ne 22 let.

Priporočamo ga v molitev. Ti, Friedrich, pa počivaj v miru!

Prosimo tihga sozolja.

Globoko potrti:
Mama, stara mama, brat, sestra
in ostalo sorodstvo.

Namesto veselega svidenja smo prejeli žalostno vest, da nas je za vedno zapustil sin in brat

Dolenz Anton,

Gefreiter,

v cvetoči mladosti, star 20 let. Padel je dne 23. junija 1944 na Vzhodu. Sedaj ga krije tuja zemlja daleč od domačih gora, katere je tako zelo ljubil.

Dragi Tone, spavaj sladko, dokler se ne snidemo!

Spomin na Tebe, bo naša molitev.

Tschetenarowan, v avgusta 1944.

Zaljubljeni:

starši, bratje, sestre in ostalo sorodstvo.

Potrtega arca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, pretrgalo je vest, da smo namesto veselega svidenja prejeli žalostno novico, da nas je za vedno zapustil naš nad vse ljubljeni sin, brat in stric

PROGER ALOIS,

Soldat v nekem polku grenadirjev,

v cvetoči mladosti, star 21 let. Padel je na Vzhodu, dne 10. julija 1944. Kdor je poznal našega Lojzeta, ve, kaj smo z njim izgubili. Dragi Lojze, počivaj v miru, daleč proč od Tvojih domačih, pri nas pa ostaneš živ in nepozabljen. Bodi Ti lahka tuja zemlja.

Priporočamo ga v pobožno molitev in blag spomin.

Domschale, dne 10. avgusta 1944.

Zaljubljeni:

Franz in Angela, starši; Angela por. Narobe, sestra; Franz, Soldat, brat; Karl Narobe, svak; Johann, nečak in ostalo sorodstvo.

Kako kruta je usoda: Namesto veselega svidenja smo prejeli žalostno vest, da je naš dober sin in brat

Johann Smolej,

Soldat,

dne 5. avgusta 1944 padel na Vzhodu v cvetu mladosti, še ne 18 let star, je odšel od nas in nas zapustil v neizmerni žalosti. Naj Ti bo lahka tuja zemlja, dragi Johann!

V globoki potrtosti mislijo na Te:

Slatina-Vigaup, v avgustu 1944.

Johann, oče; Ursula, mati; Lojzka in Anka, sestre; Jakec, bratec ter ostalo sorodstvo.